AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 145r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tonibus promerem; ꝑ certo hꝫ fres
pro q̃bus nūc agimus acquiesce
rent. hoc enim significastis luteis
vris. quid g² opus est ut eorum
scriptorem² opusculā qui ꝑ ius
sta heresis oriret² non habuerit
necessitatē in hac difficili ad sol
uendū questione uersari? Q
uod procul dubio fecerit. si rē
dere tibi⁹ cogerent². Unde fac
tum est ut de gratia dei quid sen
tirent breuit quibusdā sōptor
sinor locis et transeunt attin
gent. immorarent² vero in eis
que adūsus immicos ecclē disp
tabant et in exhortationibus
ad quasque vtutes q̃bus deo vi
uo et vero pro adipiscendā vita
eterna et uera felicitate fiunt².
frequentationib⁹ aut nim si
pliciter apparebat dei gratia q̃d
valeret? Non enim poscent² de
deo que ꝑ apīm fieri. nisi ab il
lo donarent² ut fiēnt. Si qui
sententiis tractatorū mistrui vo
lunt. oportet ut istū liber sci
pien[t] ubi legit² raptus est ne ma
lica mutaret intellēm eius. oī
bus tractatoribus anteponant.
q̃nā sibi eū anteposuerūt etiā
temporib⁹ priorum aplorū egregij
tractatores. qui eū testem adhi
bentes michil se adhibere nisi
dominū testimoniū crediderūt
Et certe bēssimū apriamū di
sputasse constat ut celeriois
mortis bēficiū cōmendaret a
pōnū periculis ꝑ eos q̃ hāc
vitam finiūt in qua peccari potest
In eodē libro aut inter cetera Cur
non cū xpo fuisti et de domini
pollicitatione scis q̃ ad xpm
voceris amplecteris. et q̃ dia
bolo carceris gratulais? Et alio
loco. puerī inquit periculū
lubrice etatis euadūt Item q̃
alio. quid non inquit preram⁹
et cariorem⁹ ut patriam videre
et parentes salutare possimus?
Magnus illic nos carorum nu
merus expectat parentū fratrū
filiorū frequens nos et copiosa
turba desiderat. iam de sua mer
cede securi adhuc de nra
salute sollicita hūs atq̃ huius
modi doctor ille sententiis ī ca
tholice fidei luce clarissima sa
tis aperteq̃ testat² usq̃ ad hō
corporis depositionē peccandi
periculā temptationesq̃ metuen
tis demceps nulla talia quēq̃
esse passuri. Quod et si non
testaret² quando de hac re xpi
anus qualisquēq̃ dubitaret.
Quomodo g² hom̄ lapso et
in eodem lapsu istū vitum miser
re fimenta atq̃ in penas eum
ti talibus debitis. quomodo
mq̃ huic non plurimū sumeq̃
prodesset si ex hoc temptationū
loco ꝑius q̃ laberet² morte ra
peret²? Ac per hoc si absit in
mis inconsiderata contentio to
ta questio ista finita est de illo
qui raptus est ne malica mu
taret intellēm eius. nec ideo liber